NRO 23.

DZIENNIK URZĘDOWY
GUBERNII SANDOMIERSKIÉJ.

w Radomiu dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1841 roku.

RZĄD GUBERNIALNY SANDOMIERSKI.
Wydział Skarbu.

N. 26,269. Sek. Dóbr, dnia 17/29 Maja 1841 r. Na zasadzie Reskryptu Kommissyi Rząd. Przyc. i Skarbu z d. 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. N. 18.783/5,438 Rząd Gubernialny podaje do publicznéj wiadomości. że w d. 18/30 Czerwca r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie we wsi Jedlnia, Obwodzie Radomskim położonéj w Kancellaryi Wójta Gminy przed W. Olszewskim Assessorem Ekonomicznym głośna in plus licytacya na wieczyste wydzierżawienie od d. 20. Maja (1 Czerwca) r. b. realności od dóbr darowanych Jedlnia i Kozienice pozostałych, a mianowicie młyna wodnego o dwóch gankach we wsi Zagozdzonie, mającego 5 morgów 69 prętów nowo polskich, łąki i rybołówstwo, a to poczynając od summy złp. 2,713 gr. 10 w stosunku 4ro letniego kanonu na wkupne oznaczonéj, z obowiązkiem opłacania Skarbowi corocznie kanonu złp. 678 gr. 10 i ofiary złp. 55. A ponieważ realność powyższa znajduje się nateraz w stanie uszkodzenia, przeto zapewna się pretendentowi sześć lat wolnych od opłaty kanonu na koszta wyrestaurowania. Początek wieczystéj dzierżawy rozpoczynać się będzie z dniem 1 Czerwca r. b. a licytacya rzeczonego młyna odbywać się będzie na większe wkupne i na mniéj lat wolnych. Każdy z pretendentów do takowéj wieczystéj dzierżawy złożyć winien w terminie licytacyi rozpoczynać się mającéj, świadectwo kwalifikacyjne od Kommissarza właściwego Obwodu, zastosowane do formy podług wzoru przez b. Komm. Wojewódzką pod d. 2/14 Grudnia 1835 r. N 67,190 wydanego, i w dodatkach do Dziennika Urzędowego sub N. 1, 2, 3, 1836 r. drukiem ogłoszonego, tudzież powinien mieć na vadium złp. 678 gr. 10 wyrównywające 1/4 części wkupnego, a gdy przybicie otrzyma doliczyć w takiéjże proporcyi do wysokości o ile summa na wkupne oznaczona na licytacyi powiększoną będzie. Bliższe warunki pomienionéj wieczystéj dzierżawy, każdemu z pretendentów w miejscu do licytacyi oznaczoném do odczytania okazane bę-

dą, przytém zastrzega się, że ktobykolwiek z konkurentów poważył się działać na szkodę Skarbu Królestwa, pod względem zmowy przed licytacyą vadium utraci, po karę do Sądu Poprawczego oddany zostanie i licytacya unieważnioną będzie.

N. 28,109. Sek- Dóbr. dnia 17/29 Maja 1841 r. Gdy ogłoszona po raz 4 licytacya na wydzierżawienie czteroletnie, od d. 1 Lipca r. b. pro 1841/5 r. propinacyi wraz z łąką we wsi skonfiskowanéj Góra Puławska dla braku pretendentów do skutku nie doszła. Rząd Gubernialny przeto powołując się na ostatnie swoje obwieszczenia d. 18/30 Kwietnia r. b. N. 20,489 w Dzienniku Gubernialnym N. 19 niemiéj w Gazecie Rządowéj N. 103 i 104, co do téj dzierżawy zamieszczone, podaje do publicznéj wiadomości, że w d. 9/21 Czerwca r. b. o godzinie 12 z południa w miejscu posiedzeń Rządu Gubernialnego, odbywać się będzie na tyle razy powiedzianą dziarżawę, głośna plus licytacya, do któréj za prétium po zniżeniu 1/4 części dotychczasowo ogłoszonéj summy złp. 3,650 ustanawia się summa piérwszego wywołania złp. 2,737 gr. 15, Każdy zatém chęć ubiegania się o dzierżawę tę mający, zechce zaopatrzony w vadium, świadectwo kwalifikacyjne w terminie i miejscu obecnie naznaczoném stanąć.

N 20,598. Sek. Ekon. dnia 17/29 Maja 1841 r. Podaje do publicznéj wiadomości, iż w d. 16/28 Czerwca r. b. na gruncie dóbr supprymowanych Jadowniki przed W. Hermanowiczem Assessorem Ekonomicznym odbywać się będzie licytacya na sprzedaż inwentarzy i zboża b. posiadaczowi młyna Plena zasekwestrowanych każdy więc chęć nabycia mający w oznaczoném miejscu i terminie znajdować się zechce gdzie o warunkach licytacyi poinformowaném zostanie.

Wydział Administracyjny.

N. 21,884. Sek. Adminis. dnia 9/21 Maja 1841 r. Zawiadomia wszystkich Komm. Obwodowych. Burmistrzów miast, Wójtów Gmin, i samych właścicieli zabudowań w Towarzystwie Ogniowém ubezpieczonych, że składka ogniowa na rok bieżący 1841. z mocy upoważnienia Komm. Rząd. Spraw Wew i Duchownych z d. 5/17 Lutego r. b. N. 4,250/1126. Zawiadomieniém Dyrekcyi Jener. Towar. Ogniowego z d. 4/16 Kwietnia r. b. N. 2,101 objawionego jest rozpisana to jest: A. Składek Ogniowych stosownie do przepisów urządzeniem Towarzystwa Ogniowego wskazanych. 1. Na zabudowania klassy 1. po miastach po gr. 4. 2. Na zabudowania klas. 2. a) oddziału 1. po gr. 18, b) oddz. II. po gr. 22. 3. Na zabudowania we wsiach po gr.

18 od sta złp. szacunku w Tow. Ogniowém zabezpieczonego. B. Składki oddzielnéj w myśl art. 5 i 7 postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 19 Listopada (1 Grudnia r. z. na zaspokojenie długów dawnego Tow. Ogniowego po gr 2 od sta złp. tegoż szacunku zabudowań tak w miastach jako i we wsiach bez różnicy klass, zabudowań i rozmaitego niebezpieczeństwa ognia, na takiéj więc zasadzie składka ta tak z miast jako i z wsiów w miesiącu Lipcu r. b. co do raty 1, a co do 2, raty w miesiącu Październiku r. b. do kass właściwych Obwodowych, nieochybnie pod skutkami kary exekucyjnéj ma być opłaconą. Że zaś fundusze przeznaczone na zaspokojenie długów dawnego Tow. Ogn. po koniec r. 1816 oddzielnie kontrollowane i rachunki z takowego oddzielnie Najw. Izbie Obrachunkowéj składane być mają, przeto téż rozrachowana jak wyżéj ad A, i B, składka w przysposobionych na ten cel do kwitaryuszów drukach a zatém w sznurowych kwitach oddzielnie zamieszczoną kontrybuenci przy opłaceniu téj należytości kassom Obwodowym znajdą, a gdy kwitaryusze kassom odesłane zostaną, zawiadomienie o tém do Kom. Obwodowych nastąpi. Dla tegoż Rząd Gubernialny z uwagi téj ażeby kontrybuenci z niewiadomości o terminie płacenia do Kass Obwodowych składki Ogniowéj, tudzież o ilości płacić się winnego tego rodzaju procentu na kary exekutnego, i na samę exekucyą nie byli narażeni, zobowiązuje pod ścisłą odpowiedzialnością wszystkich Wójtów Gmin, a szczególniéj Burmistrzów miast, ażeby o tém wszystkich kontrybuentów zawiadomili, wszystkim zaś Urzędom Municypalnym miast najmocniéj zaleca, ażeby natychmiast do ułożenia subrepartycyi téj składki ogniowéj czyli rozkładów przystąpili, i one dokładnie ułożone Kom. Obwodowym tak rychle złożyć starali się, iżby te nieochybnie na d. 15 Czerwca r. b. pod zatwierdzenie do Rządu Gubernialnego przedstawione zostały.

N. 28,358. Sek. Adminis. dnia 15/27 Maja 1841 r. Ponieważ walny pięciodniowy jarmark, na bydło wszelkiego rodzaju, wyroby i towar w mieście Gubernialném Radomiu rozpocznie się w r. b. d. 12/24 Czerwca, przeto Rząd Gubernialny termin powyższy interessowaną publiczność handlową niniejszém przypomina.

Gubernator Cywilny Rzeczywisty Radzca Stanu Szambelan J. C. M. K.

BECHTIEJEW.

Sekretarz Jeneralny R. Roszkowski.

OBWIESZCZENIE SPADKOWE.

Do publicznéj podaję wiadomości, iż po śmierci Hieronima ojca i Wojciecha syna Kolasiewiczów właścicieli nieruchomości tu w Radomiu N. policyjnym 111 hypotecznym 104 oznaczonéj. Toczy się postępowanie spadkowe, każdy zatém prawo do nieruchomości téj mający, obowiązany w terminie półrocznym, od daty tu poniżéj wyrażonéj rachować się mającym to jest dnia 1 Grudnia r. b. w Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Sandomierskiéj stawić się i prawo swoje udowodnić.

Radom d. 1 Czerwca 1341 r. Walenty Rutkowski R. K. Ż. G. S.

Do powszechnéj podaję wiadomości, iż po śmierci Franciszka Maciejskiego właściciela nieruchomości tu w Radomiu przy ulicy Mlecznéj pod N. policyjnym 163, hyp. 149, tudzież drugiéj przy ulicy Szewskiéj pod N. polic. 95, hyp. 124 sytuowanéj. Toczy się postępowanie spadkowe, każdy zatém prawo do spadku tego mający obowiązany w terminie półrocznym od daty tu poniżéj wyrażonéj rachować się mającym, to jest d. 3 Grudnia r. b. w Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Sandomierskiéj stawić się i prawa swoje udowodnić.

Radom d. 3 Czerwca 1841 r. Walenty Rutkowski R. K. Z. G. S.

Do powszechnéj podaję wiadomości, iż po śmierci Bazylego Mierzejewskiego właściciela summy złp. 200 tudzież córki jego Józefy, na nieruchomości tu w Radomiu pod N. polic. 96, hyp. 123, oraz summy złp. 1,000 równie tegoż Bazylego Mierzejewskiego i córki jego własnéj na nieruchomości pod N. polic. 171 hyp. 194 sytuowanéj ubespieczonéj. Toczy się postępowanie spadkowe, każdy zatém prawo do spadku tego mający, obowiązany w terminie półrocznym od daty poniżéj wyrażonéj rachować się mającym to jest d. 5 Grudnia r. b. w Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Sandomierskiéj stawić się i prawa swoje udowodnić.

Radom d. 5 Czerwca 1841 r. Walenty Rutkowski R. K. Z. G. S.

OBWIESZCZENIE

Komornik przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego.

Podaje do wiadomości publicznéj, iż w dniu 14/26 Czerwca r. b. 1841 o godzinie 10 z rana, przed Franciszkiem Zdrodowskim Rejentem Powiatu Sandomierskiego, lub jego Zastępcą, w miejscu urzędowania tegoż w mieście Powiatowém i Obwodowém Sandomierzu, Gubernii Sandomierskiéj, odbędzie się licytacya na trzechletnie wydzierżawienie uważając od dnia 12/24 Czerwca 1841 r. zajętych dóbr ziemskich Zajezierze z przyległością Bystrojowice i z częścią na Bogoryi Wnorowska zwanéj, z ich przynależytościami, w Powiecie, Obwodzie i Gubernii Sandomierskiéj położonych. Cena roczna dzierżawna wynosi złp. 8,031 w srebrze, od któréj licytacya rozpocznie się. Warunki licytacyjne w Kancellaryi Rejenta Powiatu Sandomierskiego jak wyżéj przejrzane bydź mogą.

Warszawa d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku. Stefan Osipowski.

DODATEK
NADZWYCZAJNY

do N. 23 Dziennika Urzędowego Gubernii Sandomierskiéj.

w Radomiu dnia 25 Maia (6 Czerwca) 1841 roku.

Wydział Administracyjny.

N. 19,333. Sekcya Administr. dnia 9/21 Kwietnia 1841 roku Otrzymane przy reskrypcie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. N. 7,750/4,236 tu poniżéj w kopii wierzytelnéj domieszczonym prawo o tytułach honorowych w Królestwie Polskiém, Wypis z protokułu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego z d. 23 Września (5 Października) 1840 r. Obwieszczenie Heroldyi Królestwa, obejmujące w sobie postanowienie Rady Administracyjnéj, jakie w rozwinięciu powyższego prawa na dniu 1/13 Października 1840 r. zapadłe, spis osób którym tytuły honorowe przez Wiekopomnéj pamięci Cesarza Alexandrza I. i Najjaśniejszego Cesarza i Króla dziś panującego, udzielone zostały, nakoniec listę imienną osób, którym w r. 1824 dozwolono używać tytułów honorowych, takowe prawo jak niemniéj wszystkie inne urządzenia wyżéj zacytowane w odpisach wierzytelnych dla wiadomości osób tu poniżéj zamieszcza, tym ostrzeżeniem, iż na osoby przywłaszczające sobie tytuły honorowe wedle art. 8 wspomnionego prawa kary wymierzać będzie. Czego wszystkim Kommissarzom Obwodowym, Wójtom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom miast, pod osobistą odpowiedzialnością dopilnować poleca.

Правительственная Коммисія Внутренныхъ и Духовныхъ Дѣлъ, Отдѣленіе общаго Управленія, Секція Полицейско - Админист: N. 7,750/4.236, 27 Марта (8 Апреля) 1841 года.

W roku zeszłym ogłoszoném zostało przez Heroldyą Królestwa we wszystkich pismach publicznych zatwierdzone przez Jego Cesarsko Królewską Mość prawo o tytułach honorowych w Królestwie Polskiém, oraz postanowienie Rady Administracyjnéj Krolestwa, w wykonaniu rozporządzeń prawa o tytułach honorowych zapadłego, nakoniec ogłoszone zostały jednocześnie dwie listy imienne, jedna osób którym tytuły honorowe przez Wiekopomnéj Pamięci Cesarza Alexandra I. i Najjaśniejszego Cesarza i Króla dziś panującego, udzielone zostały, druga, osób którym w r. 1824 dozwolono używać tytułów honorowych. Jakkolwiek art. 2 powyżéj wspomnionego postanowienia Rady Administracyjnéj włożony został na Rządy Gubernialne obowiązek pod osobistą odpowiedzialnością, zapewnienia ścisłego wykonania rozporządzeń Art. 8 prawa o którym mowa objętych, przepisujących kary na osoby przywłaszczające sobie tytuły honorowe, gdy atoli dostrzegać się daje że

wiele osób nieobjętych żadną z powyżéj wspomnionych list imiennych, używają jeszcze tytułów honorowych co zapewne pochodzi nie z innéj przyczyny, jak tylko, że prawo o tytułach honorowych, nie jest jeszcze wszystkim wiadome, i gdy to naprowadza na myśl, że Rządy Gubernialne nieogłosiły jeszcze prawa tego w Dziennikach Gubernialnych, a co właśnie Ar. 4 postanowienia Rady Administracyjnéj o którém powyżéj wyraźnie zastrzeżoném zostało, z tych zatém powodów Kom. Rząd. Spraw Wew. i Duchownych w celu ścisłego wykonania woli Najjaśniejszego Pana i rozporządzeń Rządu, jakie w rozwinięciu onéj zapadły, oraz dla zapobieżenia aby nikt niewiadomością wymawiać się niemógł, poleca Rządowi Gubernialnemu Sandomierskiemu:

1. Załączajace się przy niniejszém w wierzytelnych kopijach prawo o tytułach honorowych w Królestwie Polskiém, Wypis z protokułu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego z dnia 23 Września (5 Października) 1840 r. obwieszczenie Heroldyi Królestwa, obejmujące w sobie postanowienie Rady Administracyjnéj, jakie w rozwinięciu powyższego prawa na dniu 1/ 3 Października 1840 r. zapadło, spis osób którym tytuły honorone przez Wiekopomnéj pamięci Cesarza ALEXANDRA I. i Najjaśniejszego Cesarza i Króla dziś panującego udzielone zostały nakoniec Lista Imienna osób którym w r. 1824 dozwolono używać tytułów honorowych, ogłosić niezwłocznie w Dziennikach Gubernialnych.

2. Zapewnić ścisłe wykonanie rozporządzeń art. 8 wspomnionego prawa objętych, a przepisujących kary na osoby przywłaszczające sobie tytuły honorowe.

3. Gdy wedle art. 3 postanowienia Rady Administracyjnéj, tylko osobom zamieszczonym na liście ogłoszonéj w r. 1824, wolno jest używać przyznanych tytułów honorowych do upływu przeciągów czasów w art. 12 prawa oznaczonych, to jest lat 2 dla obecnych w kraju, a lat 2 dla przebywających za granicą za zezwoleniem Rządu, lub do czasu rozpoznania ich dowodów przez Heroldyą; wszystkim zaś innym przywłaszczanie sobie pomienionych tytułów natychmiast bezwarunkowo jest zabronione; przeto Rząd Gubernialny Sandomierski ma na winnych wymierzać kary art. 8 przepisane, biorąc za zasadę, że tylko osobom imiennie w liście w r. 1824 ogłoszonéj wyrażoném (z wyłączeniem wszakże potomków od osób płci żeńskiéj na téjże Liście wymienionych pochodzących) wolno jest używać tytułów honorowych do czasu w art. 12 i 26 prawa z r. 1840 o tychże tytułach zakreślonego, dla małoletnich zaś stosownie do rozporządzenia Heroldyi Królestwa, powyższy przeciąg czasu liczyć się zacznie od d. dojścia ich do pełnoletności.

4. O wykonaniu obecnego polecenia złożyć Komm. Rządowéj niezwłocznie rapport wraz z exemplarzem Dziennika Gubernialnego, w którym ogłoszenie wedle punktu 1 umieszczonym zostanie.

Prezydujący Generał Lejtnant Senator (pod.) Pisarew.—Dyrektor Wydziału Radca Stanu (pod.) J. Badeni.—Dyrektor Kancellaryi (pod. S. Stoczyniewicz.

Za zgodność Sekr. Jlny Rz. Gub. Sand. R. Roszkowski.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY MIKOŁAJ I.

CESARZ WSZECH ROSSYI KRÓL POLSKI & & &

Pragnąc szlachcie Naszego Królestwa Polskiego otworzyć pole do osiągnienia wyższego stopnia znamienitości, mającéj bydź nagrodą szczególnych zasług a zarazem zachować dotąd nabyte zaszczyty, skoro prawo do takowych udowodnioném zostanie niewątpliwemi dowodami, już w art. 56 prawa o szlachectwie z r. 1836 ogłoszoném, zamierzyliśmy wydać oddzielną w tym przedmiocie ustawę.

Zatwierdziwszy obecnie załączone do niniejszego prawo o tytułach honorowych skreślone w Radzie Stanu, Królestwa a następnie rozpoznane w Radzie Państwa. Roskazujemy:

1. Prawo takowe wprowadzić w wykonanie. — 2. Wszelkie akta byłego Senatu Królestwa dotyczące rozpoznawania tytułów honorowych oddać Heroldyi przy Radzie Stanu Królestwa ustanowionéj. — i 3. Ukaz niniejszy ogłosić przez zamieszczenie w Dzienniku Praw Królestwa.

Wykonanie niniejszego polecamy Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiém. — Dan w Carskiém Siele d. 23 Września (5 Października) 1840 roku.—(podpisano) MIKOŁAJ. — przez Cesarza i Króla Minister Sekretarz Stanu (pod.) Ig. Turkuł. — Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz Stanu (pod.) Ig. Turkuł. — Zgodno z Oryginałem Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi (pod.) Rutkowski.

Za zgodność Sekr. Jlny. Rząd. Gub. Sand. R. Roszkowski.

PRAWO O tytułach honorowych w Królestwie Polskiém.

1. Tytuły honorowe Xiążąt, Hrabiów, Baronów i inne, stanowiące dla szlachty wyższe stopiań znamienitości. Dwom pierwszym przydaje się w Rossyjskim języku nazwanie Сіятельсmo i Сіятельный, osoby tytułam,

honorowemi zaszczycone, mają prawo używać takowych w czynnościach publicznych i przywatnych równie jak służących familiom ich herbów.

Władze Rządowe i Sądowe obowiązane są przydawać im właściwe tytuły we wszelkich pismach urzędowych, wreście tytuły honorowe nie nadają innych praw i przywilejów nad te, które służą w ogólności szlachcie.

2. Tytuły honorowe mogą bydź nadawane i potwierdzane tylko przez Władzę Najwyższą.

3. Tytuły honorowe przechodzą tak na żonę tego komu prawnie należą, jako też na prawe dzieci jego i płci obojéj potomków.

4. Tytuł honorowy przysposabiającego przechodzi na przysposobionego jedynie, gdy takowy w akcie o przysposobieniu Najwyżéj będzie przysposobionemu nadany.

5. Utraca się prawa do tytułu honorowego tylko wraz z szlachectwem, w tym względzie rozporządzenia zawarte w art. 47, 48 i 49 prawa o szlachectwie obowiązują i co do tytułów honorowych.

6. Prócz tego niewiasty utracają prawo do tytułu honorowego, który na nie przeszedł po ojcu lub mężu mianowicie zaś: Panny przez pójście za mąż, wdowy przez wstąpienie w nowo związki małżeńskie.

7. Na przyszłość dowodem prawa do tytułów honorowych będą wyłącznie Najwyższe Dyplomata one nadające i potwierdzające, lub świadectwa Heroldyi o wniesieniu takowych w ustanowione tym końcem księgi.

8. Zabrania się samowolnie przywłaszczać sobie tytuły honorowe, osoby przywłaszczające sobie bez względu na pierwszy zakaz, nienależący im tytuł nie tylko w publicznych i prywatnych aktach, ale jakimbądź innym sposobem ulegają karze od 500 do 2,000 złp. przez właściwy Rząd Gubernialny wyrzec się mający, za powtórném wykroczeniem tego rodzaju Rząd Gubernialny skarze winnego na karę pieniężną wyrównywającą w dwójnasób poprzednio wyrzeczonéj, a prócz tego ogłosi postanowienie swe w téj mierze w Gazecie Rządowéj Warszawskiéj. Dopuszczający się tegoż przestępstwa po raz trzeci oddani zostaną pod Sąd Kryminalny i wyrokiem onego zkazani będą na zamknięcie w domu aresztu od dni 8 do 3 miesięcy.

9. Dla tytułów honorowych zaprowadzony będzie odrębny dział w księgach genealogicznych szlachty, w który wpisywane będą tak osoby tytułami honorowemi zaszczycone z nadania lub potwierdzenia, jako też dzieci ich prawe i potomstwo płci mezkiéj.

10. Dyplomata wydawane na tytuły honorowe przesyłane będą do He-

roldyi i po wniesieniu onych w dział właściwy ksiąg genealogicznych wręczone osobie której należą.

11. Po wniesieniu w księgi geneologiczne familii i osób tytułem honorowym ozdobionych, lub w posiadaniu onego utwierdzonych, Heroldya Królestwa za pośrednictwem Ministra Sekretarza Stanu Królewstwa Polskiego, uwiadomi o tém Heroldyą Cesarstwa i z swéj strony otrzymywać będzie od niéj uwiadomienia o familiach i osobach, którym w Cesarstwie tytuły honorowe przyznane zostały.

Rozporządzenia Przechodnie.

12 Mieszkańcy Królestwa rozumiejący mieć prawo do używania tytułów honorowych, obowiązani są pod osobistą utratą onego złożyć dowody swoje w Heroldyi Cesarstwa lub Królestwa, a mianowicie znajdujący się w Państwie Rossyjskiém w ciągu lat 2, przebywający zaś za pozwoleniem Rządu za granicą w ciągu lat 3, od dnia ogłoszenia niniejszego prawa, powyższy przeciąg czasu dla małoletnich bieżéć zacznie od dnia dojścia pełnoletności.

13. Rozporządzenie w poprzedzającym artykule zawarte, nie ściąga się do osób ozdobionych tytułami honorowemi przez Błogosławionéj pamięci Cesarza ALEXANDRA I. lub szczęśliwie panującego obecnie Cesarza. Osoby te wpisane będą przez Heroldyą w księgi właściwe na mocy listy którą przeszle Jéj Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego.

14. Prócz przepisów zawartych w art. 18, 51, do 54, 58, 61, do 64, prawa o szlachectwie; co do składania i sprawdzania dowodów na tytuły honorowe, obowiązującemi będą rozporządzenia następujące:

15. Osoby zamieszczane w Księgach Ludności Królestwa, jako tamże stale osiadłe, o przyznanie im tytułów honorowych, obowiązane są podawać prośby do Heroldyi Królestwa Wynikłe w téj mierze wątpliwości rozstrzygane będą przez Ministra Sprawiedliwości Cesarstwa łącznie z Ministrem Sekretarzem Stanu Królestwa Polskiego.

16. Dowodami tytułów honorowych nabytych do r. 1815 t. j. do połączenia Królestwa Polskiego z Państwem Rossyjskiém są:

1. Dyplomata Królów Polskich i Monarchów panujących nad krajem obecnie Królestwo Polskie składającym.
2. Dyplomata obcych Monarchów udzielone krajowcom lub cudzoziemcom przed uzyskaną przez tych ostatnich naturalizacyą.
3. Konstytucye Sejmowe stanowiące nadanie, przyznanie lub zatwierdzenie tytułu.

17. W razie utraty Dyplomatu, udowodnienie że takowy istniał, może bydź oparte wyłącznie na aktach wniesionych do polskiéj lub litewskiéj metryki, o tymże Dyplomacie wzmiankujących, z dopuszczeniem wszakże tylko jako uzupełnienie dowodu, świadectwa Heroldyków powszechnie znanych dawniejszych a mianowicie z epoki poprzedzającéj rok, włącznie 1764 bądź krajowych, bądź zagranicznych.

18. Nie służą w dowód tytułu honorowego reskrypta, nominacye na urzędy i inne akta lub dokumenta w których bądź sam wywodzący się, bądź jego przodkowie mają sobie przydawane tytuły honorowe.

19. Wywodzący prawo do używania tytułu honorowego od poprzedników, obowiązany jest oprócz dowodu na tytuł, wykazać w sposobie ustawami krajowemi przepisanym pochodzenie w prostéj linii męskiéj od poprzednika, któremu służyło niewątpliwe prawo do takowego tytułu.

20 Osoby wywodzące ród swój od znanych w historyi panujących X. Ruskich lub Litewskich, będą miały przyznany sobie tytuł Xiążęcia, skoro udowodnią że ojciec i dziad ich ciągle i bezspornie używali tego tytułu.

21 Mieszkańcy Królestwa, których krewni tegoż co i oni nazwiska i herbu ostatecznie mieli sobie przyznany tytuł honorowy w Cesarstwie na zasadzie prawa służącego wspólnemu ich przodkowi, zostaną potwierdzeni w używaniu tegoż tytułu przez Heroldyą Królestwa, skoro udowodnią prawe od tegoż przodka pochodzenie.

22. Wyrzeczenia Heroldyi równie przyznające prawo do używania tytułów honorowych, jako i odmówne wnoszone będą pod rozpoznanie Rady Stanu Królestwa wraz z powodami w poparciu wyrzeczenia przytoczonemi.

23. Postanowienia Rady Stanu Królestwa, przyznające tytuł honorowy wnoszone będą przez Radę Państwa pod Najwyższe zatwierdzenie.

24. Postanowienia Rady Stanu Królestwa odmawiające przyznania tytułu honorowego, uważają się za ostateczne.

25. Gdyby wszakże okazało się, że o tytule honorowym przodków podającego, który nie złożył należytych nadania tytułu, albo zatwierdzenia onego dowodów, nieprzerwana zachodziła wzmianka w ciągu trzech lub dwóch przynajmniéj pokoleń od r. 1764 w postanowieniach Sejmowych w traktatach z Mocarstwami obecnie i w urzędowych spisach wyższych Dygnitarzy krajowych, w takim razie Rada Stanu Królestwa przedstawiając przepisanym porządkiem okoliczność takową na Najmiłościwszą względność JEGO Cesarskiéj Mości, mocną jest upraszać o Najwyższe postanowienie dozwalające wywodzącemu się używać honorowego tytułu.

26, Osobom zamieszczonym na liście ogłoszonéj w r. 1824 wolno jest używać przyznanych Im tytułów honorowych do upływu przeciągów czasu w art. 12 zakreślonych. Te zaś z pomiędzy nich, które złożą w czasie przepisanym swe dowody w Heroldyi, mocne bedą używać tychże tytułów aż do ostatecznego onych rozpoznawania.

27. Moc obowiązująca i skutki art. 9 i nastąpujących Najwyższego postanowienia z d. 5/17 Czerwca 1817 r. o szlachectwie i tytułach honorowych również art 6 prawa z d. 23 Grudnia 811 r. o opłatach stemplowych, o ile się ściąga do użycia papieru stemplowego, przy wydawaniu Dyplomatów na Najmiłościwiéj nadane tytuły honorowe zostaną uchylone z ogłoszeniem niniejszego prawa, z tém wszakże zastrzeżeniem, iżby opłata przy wydawaniu Dyplamatów ustanowioną była w Królestwie na tychże co i w Cesarstwie zasadach. — w Carskiém Siele d. 23 Września (5 Października) 1840 r. (podpisano) MIKOŁAJ. — Prezydujący w Radzie Stanu (pod.) Xiąże Wasilczyków. — Minister Sekretarz Stanu (pod.) Ig. Turkuł. — Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz Stanu (pod.) Ig. Turkuł. — Zgodno z orygnałem Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj (pod.) J. Tymowski. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi (pod.) Rutkowski.

Za zgodność Sekretarz Jlny R. G. S. R. Roszkowski.

Heroldya Królestwa Polskiego.

Z polecenia Rady Administracyjnéj Królestwa podaje do powszechnéj wiadomości postanowie tejże Rady, którego brzmienie jest następujące:

Wypis z protokułu Rady Administracyjnéj z dnia 1/13 Października 1840 roku.

Minister Sekretarz Stanu zakommunikował Namiestnikowi Królestwa postanowienie JEGO Cesarsko Królewskiéj Mości na d. 23 Września (5 Października r. b. zapadłe, które zatwierdzało przyłączone do niego prawo o tytułach honorowycb w Królestwie Polskiém.

W wykonaniu rozporządzeń prawa o tytułach honorowych w Królestwie, Rada Administracyjna postanowiła co następuje:

1. W celu nadania prawa pomienionemu największego ile bydź może upowszechnienia tak, iżby nikt niewiadomością onegoż wymawiać się niemógł, tudzież zapewnienia onegoż jak najściślejszego wykonania, takowe prawo oprócz zastrzeżonego umieszczenia w Dzienniku Praw, ma bydź wydrukowane w Gazecie Rządowéj Królestwa, w Dziennikach Gubarnialnych i we wszystkich Gazetach w Warszawie wychodzących.

2. Rządy Gubernialne obowiązane są pod osobistą odpowiedzialnością zapewnić ściśłe wykonanie rozporządzeń Art. 8 tegoż prawa objętych przepisujących kary na osoby przywłaszczające sobie tytuły honorowe.

3. W wykonaniu rozporządzeń wzmiankowanego artykułu prawa, będących w związku z rozporządzeniami art. 26. Rządy Gubernialne zwrócić mają uwagę swą na to, że tylko osobom zamieszczonym na liście ogłoszonéj w r. 1824 wolno jest używać przyznanych tytułów honorowych, do upływu przeciągów czasów w art. 12 oznaczonych, to jest lat 2 dla obecnych w kraju, a lat 3 dla przebywających za granicą za zezwoleniem Rządu, lub do czasu rozpoznania ich dowodów przez Heroldyą, wszystkim zaś innym przywłaszczanie sobie pomienionych tytułów, jest natychmiast bez warunkowo zabronione.

Dla czego poczynając od dnia ogłoszenia obecnego prawa w Dzienniku Praw, Rządy Gubernialne mają na winnych wymierzać kary art. 8 przepisane, biorąc za zasadę, że tylko osobom imiennie w liście w r. 1824 ogłoszonéj wyrażoném, wolno jest przez czas określony używać dotychczasowych tytułów honorowych.

4. Żeby zaś i Rządy Gubernialne były w możności zastosowania się w całéj zupełności do powyższego przepisu, Heroldya Królestwa obowiązaną jest niezwłocznie zakommunikować tymże dokładną listę wszystkich do używania tytułów honorowych w r. 1824 upoważnionych i takową dla lepszego upowszechnienia przez gazetę Rządową i Dzienniki Gubernialne ogłosić.

5. Nakoniec postanowiła Rada, iżby obecne jéj rozporządzenie po zakommunikowaniu go dla wiadomości i wykonania Radzie Stanu i Heroldyi niemniéj wszystkim Kom. Rządowym, nadto przez Heroldyą Królestwa do powszechnéj wiadomości podane zostało.

Co się tyczy zastrzeżonego w Ukazie Najwyższym kommunikowania Heroldyi wszystkich akt byłego Senatu dotyczących rozpoznawania tytułów honorowych, Rada zważyła, że rozporządzeniu temu stało się już zadosyć z mocy rozporządzenia Namiestnika z d. 29 Września (11 Października) 1836 r. i zastrzegła jedynie, że dołączony do Najwyższego Ukazu wypis z protokułu Rady Państwa w przedmiocie obecnego prawa ma być Heroldyi dla nadania jéj pracom lepszego kierunku zakommunikowany.

Zgodno z oryginałem Sekretarz Stanu (pod) J. Tymowski.

(Dokończenie w Dodatku).

(Dokończenie Instrukcyi o szlachectwie).

W wykonaniu art. 4 i 5 powyższego postanowienia, Heroldya Królestwa ogłasza przy niniejszém nadesłane sobie od JO. X. Namiestnika Królestwa dwie Listy Imienne osób tytułami honorowemi zaszczyconych.

Piérwsza z nich obejmują a pozycyi siedm, wymienia osoby którym takowe tytuły od Błogosławionéj pamięci Cesarza i Króla Alexandra I. lub od Najjaśniejszego dziś nam szczęśliwie panującego MIKOŁAJA I. udzielone zostały. Te osoby równie jak i prawi płci obojéj potomkowie są wolni od wszelkiéj legitymacyi i mogą bez kwestyi używać pomienionych tytułów, gdyż według art. 13 prawa, Minister Sekretarz Stanu nadesłał Heroldyi Listę ich do zaciągnięcia w księgi właściwe. — Druga mieszcząca: Xiążąt pozycyi 10. Kniaziów poz. 1. Hrabiów poz. 73. Vice Hrabiów poz. 1. Baronów poz. 20. Kawalerów Państwa Francuzkiego poz 7.

Obejmuje osoby i rodziny którym w r. 1824 dozwolono było tytułów honorowych używać. Osobom tą drugą Listą objętym i prawym ich potomkom (z wyłączeniem wszakże potomków od osób płci żeńskiéj, na tejże Liście wymienionych pochodzących) wolno jest i teraz używać tytułów honorowych do czasu w art. 12 i 26 prawa z r. 1840 o tychże tytułach zakreślonego, to jest: do lat dwóch dla obecnych w kraju, a do lat trzech dla przebywających za granicą za pozwoleniem Rządu, lub do czasu rozpoznania ich dowodów przez Heroldyą, dla małoletnich powyższy przeciąg czasu liczyć się zacznie od dnia dojścia ich do pełnoletności, wszystkim zaś innym żadną z powyższych dwóch List nieobjętym, używanie tytułów honorowych od chwili niniejszego ogłoszenia bezwarunkowo jest zabronione, a to pod karami w Art. 8 prawa o tychże tytułach zastrzeżonemi.

Osoby drugą listą objęte, lub ich potomkowie, równie jak wszyscy inni mieszkańcy Królestwa Polskiego, mniemający się mieć prawo do tytułów honorowych, winni są w tymże przeciągu czasu jako w terminie przez art. 12 prawa zakreślonym, przedstawić Heroldyi Królestwa dowody tymże prawem wymagane, a to pod utratą praw swoich na zawsze

Działo się na posiedzeniu Heroldyi, w Warszawie dnia 25 Października (6 Listopada) 1840 r. Rzeczywisty Tajny Radca (pod.) Alexander Hr Walewski. — Członek Heroldyi Dyrektor Kancellaryi (pod.) Wicenty Matuszewski. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi (pod.) Rutkowski.

Za zgodność Sekretarz Jlny R. G. S. R. Roszkowski.

Spis osób, którym tytuły honorowe przez Wiekopomnéj pamięci Cesarza ALEXANDRA I. i Najjaśniejszego Cesarza i Króla dziś panującego udzielone zostały.

Hrabiowie. d'Alopeus, Piotr Bieliński. Maurycy Heuke Generał Altyleryi. Alexander, Mikołaj i Konrad Walewscy. Józef Hauke. Potomkowie w prostéj linii Hetmana Piotra Ożarowskiego to jest: a) Adam Generał Jazdy Członek Rady Stanu wraz z potomstwem. b) Franciszek b. Szambelan Jego Cesarsko Królewskiéj Mości wraz z potomstwem. c) Dzieci po Kajetanie Ożarowskim pozostałe. Franciszek Potocki.

Za zgodność pod.) Brodowski Sekretarz Stanu przy Radzie Stanu. — Zgodność z listą Heroldyi nadesłaną poświadcza, Członek Rady Stanu Prezes Heroldyi Rzeczywisty Tajny Radca (pod.) Alexander Hr. Walewski. — Członek Heroldyi Dyrektor Kancellaryi (pod.) Wincenty Matuszewski. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi (pod.) Rutkowski.

Za zgodność Sekr. Jlny. Rząd. Gub. Sand. R. Roszkowski.

Lista Imienna osób którym w r. 1824 dozwolono używać tytułów honorowych.

Książęta. Joanna Księżna Łowicka. Czartoryjski Konstanty. Czetwertyński. Antoni. Jabłonowski Maxymilian. Antoni, Stanisław, i Władysław. Lubomirscy Henryk i Jerzy. Puzyna Wincenty i Józef. Radziwiłł Heronim i Michał. Sapieha Paweł, Xawery i Leon. Woronieccy, Antoni, Józef, Kalixt, Henryk i Wincenty. Zajączek Józef.

Kniaziowie. Ogińscy Tadeusz i Franciszek Xawery.

Hrabiowie. Alexandrowicz Stanisław, Witold. d'Alopeus. Batowski Alexander. Bniński Alexander i Floryan. Borkowscy, Leonard, Wincenty, Franciszek i Stanisław. Brzostowscy, Xawery, Alexander, Karól i Michał. Butterowie Jan i Antoni. Bystrzonowscy Józef, Ludwik, Franciszek Xawery, Wincenty i Felix Chodkiewicz Alexander. Dambscy, Kazimierz, August, i Damian Felicyan. Działyńska Justyna. Dziedzieszyccy, Józef, Waleryan, Wawrzeniec i Henryk Ignacy. Dzierzbicki Xawery. Fredro Maxymilian. Giżycki Xawery. Gomoliński Benedykt. Grabowski Stefan i Stanisław. Grodzicki Jan Nepomocen. Gutakowscy Wacław i Konstanty. Gurowska Genowefa, Mikołaj, Józef, Ignacy i Bolesław. Husarzewski Adolf Jezierscy Jan Nepomocen, Stanisław i Hiacynt. Kiciński Pius i Bruno. Krasińscy Wincenty i Józef. Komorowscy, Ignacy i Cypryan. Krasnowscy Marcelli i Wincenty. Krukowiecki Jan. Kwileccy, Jan Nepomucen i Klemens. Latalski

Dominik, Władysław. Lanckorońscy, Jakób, Bartłomiéj, Andrzéj i Antoni. Ledochowski Antoni. Łubieniecki Jan Kanty. Łubieński Felix. Małachowscy, Stanisław, Józef, Ludwik, Onufry i Jan. Matuszewicz Adam. Męcińscy, Wojciech, Stanisław i Jan. Midzyńscy Stanisław iMikołaj. Mikorski Jan Chryzostom. Mieroszewski Józef. Morsztynowicz Ludwik i Filip. Morski Ignacy. Mostowski Tadeusz. Ossolińscy Józef i Wiktor. Ostrowscy Franciszek, Atanazy i Tadeusz. Ostroróg Józef. Pac Ludwika córka b. Generała Wojsk Polskich Ludwika Pac. Parys, Kajetan, Ignacy, Józef, Walenty, Jan i Michał. Potoccy, Alexander, Stanisław, Michał i Antoni. Poletyło Jan, Wincenty i Aloizy. Przerembska Łucya Rusoccy Zygmunt i Józef. Sierakowski Kajetan. Skarbek Fryderyk, Floryan, Józef i Michał. Sobolewski Ignacy. Stadniccy Franciszek, Ignacy, Seweryn i Ignacy. Starzeńscy Józef i Maciéj. Suchodolscy Jan i Franciszek. Szembek Ignacy i Piotr. Szołdrski Wiktor. Tarnowscy, Jan i Felix Amor. Tarło Andrzéj i Floryan. Ułanowiczowie Grzegorz i Ignacy. Walewski Józef. Wąsowiczowie Adam, Stanisław i Józef. Wielchorska Alexandra, Gustaw, Władysław, Salomea, Jan Nepomucen, Józef i Maryanna. Wielopolscy, Leona, Alexander, Alfred, Bolesław, Adam, Jan Kanty, Adam, Ignacy, Roch i Adam Wincenty Wodziccy, Stanisław, Karól, Józef i Piotr. Wołłowicz Antoni. Zamojski Stanisław. Zabieło Henryk. Załuscy, Józef, Jan Kanty, Roman, Bogumił, Franciszek, Tomasz, Antoni, Joachim i Ludwik. Zboińscy Ignacy i Karól. Zynien Wiktorya. — *Vice Hrabia.* De Verny Leopold.

Baronowie. Brincken Juliusz Chłusowicz Józéf Jerzy. Chłopicki Józef. Chandoir Jan, Józef i Stanisław. De Hejdel Jan Rudolf. Dulfus Stanisław, Henryk i Tytus. Horoch Józef i Kajetan. Jerzmanowski Paweł. Kobyliński Floryan. Kosiński Michał. Lewartowski Jerzy. Maltzachu Adolf. Rastawiecki Ludwik. Rajski Franciszek. Skarzyński Ambroży. Saldenhoff Alexander. Stokowski Ignacy. Waldgon de Wilson Seweryn. Wyszyńscy Józef i Tomasz. Załuski Józef.

Kawalerowie Państwa Francuzkiego. Bajer Maciéj. Kolecki Jan. Milberg Henryk. Regulski Józef. Schütz Franciszek. Smetz Stanisław. Zielonka Benedykt.

Za zgodność (pod.) Brodowski Sekretarz Stanu przy Radzie Stanu. — Zgodność z listą Heroldyi nadesłaną poświadcza, Członek Rady Stanu Prezes Heroldyi Rzeczywisty Tajny Radca (podpis.) Alexander Hr. Walewski. — Członek Heroldyi Dyrektor Kancellaryi (pod.) Wincenty Matuszewski. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi (pod.) Rutkowski.

Za zgodność Sekr. Jlny Rz. Gub. Sand. R. Roszkowski.

Wydział Wojskowy.

N. 18,612. Sek. Wojsk. dnia 14/26 Kwietnia 1841 r. Otrzymawszy doniesienia rapportami Kommissarzy Obwodowych a mianowicie: Rapportami dwoma Kommissarza Obwodu Sandomierskiego z d. 19/31 Marca r. b. Nro 3,191 i 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. N. 3,940, że z gminy Turska zbiegł spisowy Wojciech Bania lat 21. Tomasz Błasko lat 24. — Rapportem Kom. Obwodu Opatowskiego z d. 21 Marca (2 Kwietnia) r. b. N. 2,921 że Karól Maj popisowy zbiegł z Gminy Miłków, lat 20. Walenty Winiarski lat 21. Rząd Gubernialny przeto poleca Wójtom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, ażeby powyż wymienionych spisowych w swych territoriach ściste śledztwo zarządzili i wykrytych natychmiast schwytać starali się, pod mocną strażą do Bióra właściwego Kom. Obwodu dostawić starali się.

N. 13,865. Sek. Wojsk. dnia 16/28 Marca 1841 r. Powodowany odezwą Rządu Gubernialnego Płockiego z d. 24 Września (6 Października) r. z. N. 57,994, domieszczając przy niniejszém Listę zbiegłych z Obwodu Lipnowskiego spisowych wzywa wszelkie Władze nad bezpieczeństwem i porządkiem publicznym czuwać obowiązaném, aby zbiegów tych na baczném oku mając w razie ujęcia którego odstawienie go pod mocną strażą do Rządu Gubernialnego Płockiego przyśpieszyć raczyły.—Lista zbiegłych. – Karpiński Józef. Kłosowski Szymon. Kruszyński Kazmierz v. Szymon Nawacki Andrzéj. Wileński Jan. Padleski Jan. Witkowski Jan. Meller Jan. Psichowski Kazimierz. Bieniak Grzegorz. Kossobud Błażéj. Pośpiechowski Jan. Kamieński Jan. Lewandowski Wojciech. Grabowski Maciej. Adamowski Józef. Wojciechowski Jan. Myśleński Maryan. Wysa Piotr. Michalski Karol. Zaleski Jakób. Zaduszewski Marcin. Sznenberg Andrzéj. Kaczorkiewicz Antoni.

N. 21,724. Sek. Policyi, dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1841 r. Stosownie do odezwy Rządu Gubernialnego Podlaskiego z d. 7/19 Marca r. b. Nro 4,298 Rząd Gubernialny zawiadomia, że we wsi Dzierzby, uchwycony został człowiek nieznajomy, który prowadził konia maści gniadéj z gwiazdą na szyi z prawéj strony mającego. Człowiek ten w chwili zatrzymania go, ucieczką się ratował, i mimo natychmiastnego gonienia, schwytanym bydź niemógł; przeto wzywa się właściciela, aby po odbiór tego konia, do Wójta rzeczonéj powyżéj Gminy, zgłosić się nie zaniedbał.

Gubernator Cywilny Rzeczywisty Radzca Stanu Szambelan J. C. K. M.
BECHTIEJEW.

Sekretarz Jeneralny R. Roszkowski.

DODATEK

do N. 23 Dziennika Urzędowego Gubernii Sandomierskiéj.

w Radomiu dnia 25 Maia (6 Czerwca) 1841 roku.

Pisarz Trybunału Cywilnego Iszéj Instancyi Gubernii Sandomierskiéj.

Podaje do wiadomości, że dobra Kuźnice Drzewickie w gminie tegoż nazwiska, Powiecie i Obwodzie Opoczyńskim, Gubernii Sandomierskiéj położone, do massy niegdy Filipa Nareusza Szaniawskiego należące, a teraz co do tytułu własności Wyrokami prawomocnemi Ludwice Rajskiéj przyznane, a tém samém téjże Ludwiki Rajskiéj Franciszka Xawerego Rajskiego małżonki, w dobrach Drzewicy Powiecie Opoczyńskim Gubernii Sandomierskiéj zamieszkałéj dłużniczki własnością będące, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia Aktem Felixa Rutkowskiego Komornika dnia 12/24 Sierpnia 1840 r. rozpoczętym, a w dniu 22 Sierpnia/3 Września t. r. ukończonym, na żądanie wierzycieli Andrzeja, Alfreda i Douglasa Evansów, fabrykę wyrobów żelaznych w mieście Warszawie utrzymujących, i tamże przy ulicy S. Jerskiéj pod N 1766 zamieszkałych, zamieszkanie zaś obrane u Józefa Mistalskiego Patrona w mieście Gubernialném Radomiu zamieszkałego mających.—Zajęcie takowe doręczono w kopiach Józefowi Filipskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Opoczyńskiego i Franciszkowi Zielińskiemu Kommissarzowi Obwodu Opoczyńskiego w dniu 9/21 Października 1840 r. i wpisaném zostało do księgi wieczystéj zajętych dóbr, oraz do księgi zaaresztowań nieruchomości w kancellaryi Pisarza Trybynału utrzymywanéj w dniu 18/30 Października 1840 roku.

Dobra rzeczone Kuźnice Drzewickie są w dzierżawném posiadaniu wierzycieli sprzedaż popierających wyżéj wymienionych, to jest Andrzeja, Alfreda i Douglasa Evansów za kontraktem z dnia 13 Czerwca 1827 r. potwierdzonym przez Wyrok Trybunału b. Województwa Sandomierskiego dnia 20 Czerwca t. r. zapadły, i obejmują w sobie wielki piec z Gichtą i przymurowanemi do niego budowlami, w których mieszczą się ręczne warsztaty jako to: giserniа, modelarnia, tokarnie, szlusarnie, kowalichy, Boor-maszyna, Szejb-maszyna, młynek do tarcia farb, młyn do mielenia węgli, stolarnie i kancellaryą dla Dyrektora Fabryk; niemniéj inne budowle kuźniczne jako to: Piec kopułowy, Węglarnią z przybudowanym składem na rudę czyli rudarnią, Pucarnią do czyszczenia odlewów żelaznych, Suszarnią karni, Komórki na narzędzia, Cynownią, Młyn zbożowy, Fryszerkę, domów mieszkalnych cztéry, Szlachtuz, Chléwy i drwalnie, Cegielnia, Karczmę, Oborę dla bydła, Stajnią, Spichrz;—prócz tego w nomenklaturze Borowiec jest jeden dom mieszkalny, oraz w Woli kuźnicznéj dom na mieszkanie leśniczego, i 12 chałup przez kurzaczy zamieszkałych,

tudzież w nomenklaturze lasu Dziechciarnia, dom na mieszkanie leśniczego. Przy wielkim piecu jest staw, którego woda nadaje ruch fabrykom, mający przestrzeni około 60 morgów, rozległość gruntów przy wielkim piecu położonych i pod zabudowaniami wynosi około morgów 50, grunta zaś w nomenklaturze Borowiec i Woli kuźnicznéj mają około 54 morgów i wszystkie są klassy 2 i 3, rozległość lasów do dóbr Kuźnic Drzewickich należących, wynosi około 3,424 morków, w rozległości jednak téj, a w szczególności w nomenklaturach Lelitek, Brzuśnia i Wymysłów, obejmujących około 145 morgów, las teraz zupełnie jest wycięty. Nadmienia się przytém, że z dobrami Kuźnice Drzewickie zajęte są nomenklatury mianowicie Wola kuźniczna, o którą z dobrami Wywóz tudzież Czerwona Góra i Biała-góra o które z dobrami Rozwady, niemniéj nomenklatura Czarny Las o którą z dobrami Goździków spór zachodzi.

Piérwsza publikacya warunków sprzedaży odbędzie się na Audyencyi publicznéj Trybunału Cywilnego Iszéj Instancyi Gubernii Sandomierskiéj w mieście Radomiu posiedzenia odbywającego dnia 9/21 Grudnia 1840 roku. —

w Radomiu dnia 18/30 Października 1840 roku. Wnorowski Pisarz.

Wywieszono na tablicy w Izbie Audyencyonalnéj Trybunału poświadczam.

Wnorowski Pisarz.

Po odbytych trzech publikacyach warunków sprzedaży dóbr wyżéj wymienionych, termin do przedstanowczego przysądzenia na d. 5/17 Lutego 1841 r. jest oznaczonym, w którym licytacya od summy Złp. 593,944 gr. 6 przez taxę Sądową wynalezionéj rozpoczętą będzie, a w braku licytantów do dwóch trzecich części téjże summy zniżoną zostanie. — w Radomiu dnia 14/26 Stycznia 1841 r.

Wnorowski Pisarz.

W dniu 5/17 Lutego 1841 r. odbyło się przygotowawcze przysądzenie dóbr Kuźnic Drzewickich, na którem dobra rzeczone wierzycielom przedaż popierającym za summę Złp. 262,629 gr. 14 wyrównywającą dwom trzecim częsciom wynalezionego przez taxę szacunku przygotowawczo przysądzone i termin do stanowczego ich przysądzenia na dzień 14/26 Maja 1841 r. oznaczonym został.

Radom dnia 13/25 Lutego 1841 r. Wnorowski Pisarz.

Ponieważ z powodu nieukończonych sporów termin wyżéj oznaczony na dzień 14/26 Maja 1841 roku nie mógł przyjśdź do skutku, przeto wyrokiem Trybunału Cywilnego Piérwszéj Instancyi Gubernii Sandomierskiéj z dnia 14/26 Maja 1841 roku nowy termin do stanowczego przysądzenia dóbr Kuźnic Drzewickich na d. 9/21 Lutego 1842 r. jest oznaczonym. — Radom d. 23 Maja/4 Czerwca 1841 r.

Wnorowski Pisarz.